

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

november 2018

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

ALLERHEILIGEN - ALLERZIELEN

Leven in de Goddelijke Wil op aarde, NU al, om later ook in de Hemel te leven in de Goddelijke Wil...

Maar velen leven ver verwijderd van Gods Wil. Wat een pijn en lijden kan ons dat geven – Zijn pijn en Zijn lijden!

Bidden we onophoudelijk en stellen we voortdurend akten in de Wil van God opdat allen - uit het verleden, het heden en de toekomst - zouden worden gered! Ook Luisa deed dit vol vertrouwen. Hoe mooi en troostvol én hoopvol is dan ook volgende passage uit het Boek van de Hemel:

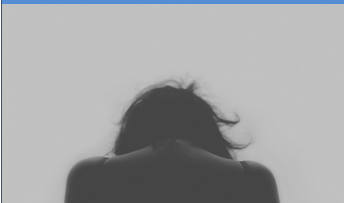
Met een onuitsprekelijke tederheid zodat Luisa haar hart voelt breken vertelt Jezus: *“Mijn goede dochter, indien allen zouden weten wat Mijn Wil met het schepsel doet en hoe Hij met haar leeft, zouden allen zich in Zijn armen gooien om Hem nooit meer te verlaten. Mijn Wil is voor het schepsel als een echte Moeder. Zij koestert het van in haar schoot en geeft het alles wat nodig is. Ook na de geboorte laat zij het nooit alleen... Het schepsel doet niets dat Mijn Wil niet samen doet met haar. Alles van het menselijke leven, zowel van het lichaam als van de ziel, is volledig gevormd door Mijn Wil...*

Tot de schuld in het schepsel begint is alles in haar dus Mijn Wil. Maar wanneer die schuld begint, komen ook de tranen en de pijnen van deze Hemelse Moeder. Hoe mist zij haar kind maar ze laat het niet alleen... De liefde van Mijn Wil is zo groot dat Hij haar blijft volgen... Hij doet alles om het schepsel van de zonde af te houden en haar te redden.

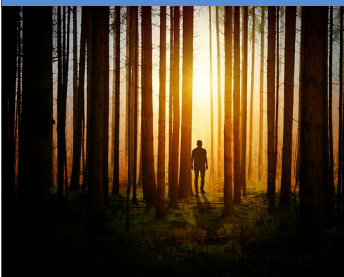
En als dit niet lukt tijdens haar leven zorgt Hij voor een laatste liefdesverrassing op het ogenblik van haar dood. Je moet weten dat Wij op dat moment het schepsel het laatste liefdessignaal geven en haar voorzien van genade, licht en goedheid. We tonen een zodanige tederheid van liefde om zo de hardste harten te milderen en te overwinnen. Wanneer het schepsel zich tussen leven en dood bevindt - tussen de tijd die eindigt en de Eeuwigheid die begint, bijna in de akt waarop zij het lichaam verlaat - laat Ik, uw Jezus, Mijzelf zien met een beminnelijkheid die verrukt, met een zoetheid die ketent en de bitterheden van het leven verzacht, vooral op dat extreme moment. En dan is er Mijn blik... Ik kijk haar aan, maar met zoveel liefde als om haar een akt van berouw te ontrukken, een akt van liefde, een gehechtheid aan Mijn Wil.

Op dat moment nu van ontnuchtering, bij het zien en met de handen aanraken van hoeveel Wij haar hebben bemind en nog beminnen, voelt het schepsel zo een pijn dat zij zich berouwt Ons niet te hebben liefgehad. Zij erkent onze Wil als beginsel en voltooiing van haar leven en aanvaardt de dood als genoegdoening, om een akt te volbrengen in Onze Wil. Daarom moet je weten dat indien het schepsel geen enkele akt deed in de Wil van God, de deuren van de Hemel niet worden geopend. Zij wordt niet herkend als erfgenaam van het hemelse Vaderland en de engelen en heiligen kunnen haar niet in hun midden toelaten. Zelf zou zij er ook niet willen binnengaan omdat ze weet dat het haar niet toebehoort. Zonder Onze Wil is er immers heiligheid noch redding.

Hoe velen worden er krachtens dit signaal vol van liefde gered - met uitzondering van de meest afvalligen en hardnekkigen - hoewel voor hen de lange weg van het Vagevuur nog passend zal zijn. Het ogenblik van de dood is daarom Onze dagelijkse vangst, het terugvinden van de verloren mens'.

Later voegde Hij eraan toe: "Mijn dochter, het moment van de dood is het uur van ontnuchtering waarop alle dingen zich aanbieden, het een na het ander, om te zeggen: 'Vaarwel, de aarde is voor jou voorbij, voor jou begint de eeuwigheid.'

Het gebeurt met het schepsel precies als was zij opgesloten in een kamer waar men haar vertelt: 'Achter deze kamer is er een andere kamer waarin God, de hemel, het vagevuur en de hel zich bevinden, kortom de eeuwigheid.' Wel kan zij niets zien van wat zij door anderen hoort beweren. Maar omdat ook zij het niet zien, spreken ze op een zo goed als ongeloofwaardige manier. Ze vinden het dan ook niet belangrijk om de realiteit en de zekerheid van wat ze zeggen te doen geloven.

Maar op een mooie dag vallen de muren en ziet zij met eigen ogen wat ze haar vroeger hebben gezegd. Zij ziet haar God en Vader Die haar met veel liefde heeft liefgehad. Ze ziet, een voor een, de weldaden die Hij haar heeft geschonken. Ook alle geschonden rechten op liefde die zij Hem was verschuldigd. Zij ziet hoe haar leven aan God toebehoorde, niet aan haarzelf. Alles komt aan haar voorbij: de eeuwigheid, het paradijs, het vagevuur en de hel - de aarde ontsnapt haar, de genoegens keren haar de rug toe. Alles verdwijnt. Het enige wat haar in die kamer met gevallen muren nog resteert is de eeuwigheid. Wat een verandering voor het arme schepsel!

Mijn Goedheid is zo groot, dat Ik allen wil redden en toelaat dat die muren vallen wanneer de schepselen zich bevinden tussen leven en dood - op het moment waarop de ziel het lichaam verlaat om de eeuwigheid binnen te treden. Zo kunnen ze voor Mij dan toch tenminste een akt stellen van liefde en smart, en Mijn aanbiddelijke Wil over hen erkennen. Ik kan zeggen dat Ik hen een uur van waarheid geef om hen te redden. O, indien allen Mijn liefdes-inspanningen zouden kennen, die Ik op dat uiterste moment van hun leven aan de dag leg - opdat zij niet zouden ontsnappen uit Mijn meer dan Vaderlijke handen - zouden zij dat moment niet afwachten maar Mij liefhebben hun hele leven lang!" (deel 35 - 22 maart 1938)

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*

+++++

**En hoe lief had Fr. Robert Young God en Zijn Willen!
Op 5 november is het net een jaar geleden dat God hem
het Leven in de Goddelijke Wil op aarde deed ruilen
voor dat in de Hemel... FIAT...**